

5. korizmena nedjelja B



*Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom.
I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. (Iv 12,26)*

Prvo čitanje

Jeremija 31,31-34

Evo dolaze dani – riječ je Gospodnja – kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi Savez. Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov – riječ je Gospodnja. Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana – riječ je Gospodnja: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: "Spoznajte Gospodina!" jer svi će me poznavati, i malo i veliko – riječ je Gospodnja – jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.

Drugo čitanje

Hebrejima 5,7-9

Braćo i sestre! Krist je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onome koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti: premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.

Evandelje

Ivan 12,20-33

U ono vrijeme: Među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i neki Grci. Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa." Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. Isus im odgovori:

"Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi

svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni. Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac."

"Duša mi je sada potresena, i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!" Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govoraše: "Anđeo mu je zborio." Isus na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas."

"Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi." To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

Za razmišljanje

"Sav svijet ode za njim." (Iv 12,19) s negodovanjem ustanovljuju farizeji poslije Isusovog ulaska u Jeruzalem. Na pragu posljednjeg tjedna čini se da Ivanovo evanđelje ponovno počinje iz početka. Grci koji su htjeli vidjeti Isusa podsjećaju na prve učenike na obali Jordana, koji su, slijedeći upute Ivana Krstitelja, pošli za Isusom.

"Htjeli bismo vidjeti Isusa". Zanimanje Izraelu susjednih naroda je veliko. Velika je i Isusova kušnja da izmakne smrti na križu i pođe stranim narodima.

No Isusov odgovor je jasan: on zna da može donijeti ploda samo ako dovrši svoje djelo. On poznaje paradoks stvarnosti. Umiranje tako postaje životom, a gubiti znači dobivati. Ako se sjeme u zemlji raspadne, ono donosi ploda, ako je život usmjeren prema Bogu, neće se izmaći patnji i smrti, ali će se Bog proslaviti.

Nije da Isus u svoju patnju i smrt ide bez osjećaja. On je potresen i moli da ga, ako je moguće, taj čas mimoiđe. Zašto se odlučio za muku usprkos svoje unutarnje patnje, unatoč strahu, svih nerazumijevanja i sve mržnje? Možda zbog toga što je slijedio zakon svojega srca, i u molitvi spoznao da je muka volja Božja.

Želi li dakle Bog da Isus umre? Sigurno ne, jer Bog je onaj koji spašava od smrti, koji daje život i oslobađa. No ako se čovjek ravna po Božjoj volji, jedva da su život i oslobođenje mogući bez opiranja u čovjeku i izvan čovjeka. Ako oni označuju put k spasenju, onda im se ne smije izmaći.

Kušnja da se odloži križ (= posljedica načina života koji odgovara volji Božjoj) je za svakoga od nas velika: mnogo je privlačnije pustiti se dirnuti patnjama ljudi koji žive u situacijama daleko od nas, kako se ne bismo morali konfrontirati s patnjom onih koji su nam blizu. Ipak tamo gdje jesmo moramo pokušati donijeti život i oslobođenje. Jednako je tako zamamno vlastitu volju proglasiti voljom Božjom i tako zaobići Kalvariju. Ta Bog to zaista ne može od mene zahtijevati ... ?!?

Jedno je temeljno pitanje: kako spoznajemo volju Božju? Tako što smo uvijek otvoreni riječima Svetoga pisma, pa i onda kad ne pristaju u naš koncept. Tako što sudjelujemo u liturgiji, služimo se darovima sakramenata i prije svega tako da si uzmemo vremena za redoviti, osobni razgovor s Bogom i da oslušujemo što nam on govori. Tako ćemo vremenom sve više biti sposobni osjetiti koji poticaji dolaze od dobrog, a koji od zlog duha.